

KATEHEZA

Datum: 29. 12. 2010

TEMA: žrtvovanje, usmiljenje in pravičnost (Jožef, naši očetje)

O MARIJI (»ponovitev«)

Že večkrat smo se na oratoriju pogovarjali o Mariji, o njenem življenju, o njenih krepostih, lepih, dobrih lastnostih. Pa me zdaj zanima, če zna kdo kaj povedati o Mariji. Karkoli, kar se spomniš... kar pogumno.

(pričakujem odgovore: Jezusova mama in naša nebeška mama, bila poročena z Jožefom, bila je ponižna dekla, pogumna, zaupala je v Gospoda, pomagala – Elizabeta, ... itd.)

O JOŽEFU

No, pa se bomo danes bolj ustavili pri njenem možu Jožefu. Kaj smo videli v igrici? Kaj se je zgodilo? (Prišel je angel, Marija bila noseča od Svetega Duha, Jožef je sanjal ...).

Ko je šla Marija na obisk k Elizabeti, še nihče ni vedel, da je noseča, ko pa se je čez nekaj mesecev vrnila, je imela že velik trebuh in so vsi videli, da pričakuje otroka.

Jožefu je bilo zagotovo težko in kdo bi pa verjel, da je Marija spočela od Svetega Duha. Vedel pa je, da otrok ni njegov.

(V tistih časi, ko sta živela Jožef in Marija, so imeli zakon, da punco, ki prevara moža in zanosi z drugim, kamenjajo – se zberejo vsi ljudje in mečejo kamenje vanjo. Kar si lahko predstavljamo, da je zelo kruto in boleče.)

Jožef bi lahko Marijo po zakonu kamenjal, pa je ni ...

Ker je bil **USMILJEN IN PRAVIČEN! IMEL JE RAD MARIJO IN JO JE HOTEL ZAŠČITITI.**

In prikazal se mu je angel in mu povedal, da je otrok, ki ga nosi Marija, res spočet od Svetega Duha. Jožef je imel **TRDNO VERO** in je verjel temu, kar mu je angel rekel. Zelo lepo je skrbel za Marijo in kasneje za Jezusa.

Lahko si tudi zamislimo, kako velike **ŽRTVE**, ne sam žrtvice je delal Jožef. Ko sta bila z Marijo na poti iz Betlehema v Nazaret. Pot je bila dolga približno 160 kilometrov. (to je približno toliko, kot da bi šli peš od tu do Ljubljane, pa nazaj).

In ta pot je bila težka – čez gore, reke, prelaze, puščave ... Jožef je hodil peš in ni imel gozdarjev, ampak sam ene uboge sandale. Lahko si predstavljate, kako je to bilo Pihal je veter, padal dež, pesek v puščavi jima je rezal v obraze Marija pa skoraj pred porodom.

Jožef je bil zagotovo mož, ki se je žrtvoval in skušal Mariji čim bolj olajšati to pot. Zagotovo ni jamral in stokal. Potrudil se je po svojih najboljših močeh. Zavedal se je, da je Marija njegova žena in jo je imel neizmerno rad in bil pripravljen zanj marsikaj potrpeti.

NAŠI OČETJE

Zdej me pa zanima, če mogoče tudi vi poznate kakšnega takega človeka, moža, ki je pripravljen marsikaj potrpeti, se žrtvovati, ...

Ki mogoče dela cele dneve, zato, da bi bilo njegovi družini dobro ...

Ki je pravičen, pa nebi želel svojih otrok ali pa žene nikoli osramotiti, grdo govoriti o njih ...

To so zagotovo naši tatki. Sej je res, da imajo veliko napak in da velikokrat znamo videti te. Ampak če dobro pomislimo, je prav vsak oče vsaj malo podoben Sv. Jožefu.

Ko dela v gozdu, da uštima drva in ga apotem vse boli – zato da bi nam bilo toplo.

O skida sneg, da se lahko pol mama odpelje v službo. Pa ga spet bolijo roke ...

A še vi veste kakšen primer, ko se vaši očetje žrtvujejo ???

Vse to delajo iz ljubezni! Ker majo radi svoje žene (vaše mame) in vas!